

Krst Krista Pána B

*To je môj vyvolený.
Svojho ducha som vložil na neho. (Iz 42,1)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 42,1-4.6-7

Toto hovorí Pán: "Hľa, môj služobník, priviniem si ho; vyvolený môj, v ňom mám zaľúbenie! Svojho ducha som vložil na neho; prinesie právo národom. Nebude kričať, ani hlučne volať a nedá počuť na ulici svoj hlas. Nalomenú trst' nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí, verne bude ohlasovať právo. Neustane, nezlomí sa, kým nezaloží právo na zemi. Na jeho náuku čakajú ostrovy.

Ja, Pán, som ťa povolal v spravodlivosti, vzal som ťa za ruku a chránil som ťa. Ustanovil som ťa za zmluvu s ľuďom, za svetlo národov, aby si otvoril oči slepým, vyviedol väzňov zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách."

Druhé čítanie

Skutky apoštolov 10,34-38

Peter sa ujal slova a povedal: "Naozaj chápem že Boh nehľadí na osobu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.

Synom Izraela poslal slovo, zvestujúc im pokoj skrze Ježiša Krista, ktorý je Pánom všetkých. Vy viete, čo sa po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celom Judsku, počnúc od Galiley: ako Boh pomazal Ježiša Nazaretského Duchom Svätým a mocou; on kade chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých diablom posadnutých; lebo Boh bol s ním."

Ján kázal: "Po mne prichádza mocnejší ako som ja, ktorému ja nie som hoden padnúť k nohám a rozviazať remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým."

V tých dňoch prišiel Ježiš z Nazareta v Galilei a Ján ho pokrstil v Jordáne. Hneď ako vystúpil z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba zaznel hlas: "Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie."

Na zamyslenie

Sviatok, ktorý dnes slávime predstavuje začiatok niečoho nového, nielen niečoho nového navonok, ale aj vo vnútri. Na konci Vianoc, počas ktorých sme privítali dieťa, v ktorom sa chce s nami úplne novým spôsobom stretnúť samotný Boh, s nami chudobnými a bohatými, malými i veľkými, s nami pastiermi a kráľmi, na konci týchto Vianoc stojí sviatok krstu Ježiša. Toho Ježiša, v ktorom sa naplnilo prorocké slovo z druhej časti knihy proroka Izaiáša. Keď počúvame, ako Boh posielal svojho služobníka priniesť každému človeku spásu, keď rozpráva, že tento služobník nepoužije pritom žiadne násilie a ľudskú moc, z toho je jasné, že tento služobník môže byť len spasiteľom, ktorý prevyšuje každú veľkú postavu Starého zákona. Dnes slávime, že toto túžobne očakávané slovo sa v Ježišovi stalo telom a krvou. Áno, dokonca oveľa viac: služobník už nie je viac služobníkom, ale tiež Synom. On zostáva "služobníkom", pretože je pripravený plniť Božiu vôľu, je však zároveň Synom, pretože má jedinečný vzťah k Bohu. Prísľub ako aj poslanie sa stretávajú vo významnej udalosti krstu.

Krst sa dotýka vždy toho najhlbšieho v našej ľudskej existencii. Je to pozvanie "radikálne" t.j. od koreňov zmeniť popr. nechať zmeniť náš život. Nechať sa pokrstiť, znamená uznať dimenzie života, ktoré presahujú len to ľudské. Znamená to, uznať, prijať, že človek si nedokáže sám určiť zmysel a cieľ svojho života. Znamená to, veriť a dôverovať, že to povolanie, ktoré nám Boh určil, nezužuje jeho životnú cestu, ale naopak, robí ju širšou. Zároveň je neustále obklopovaná Božou vždyprítomnou blízkosťou a milujúcou starostlivosťou. A ako Ježišovým krstom sa začína jeho verejný život, tak aj pri krste každého človeka je dôležitá dimenzia spoločenstva: rozlomenie vlastnej úzkoprstosti a otvorenie sa druhým. To všetko dáva význam tomuto sviatku, ktorý predstavuje prechod Vianočného obdobia do celkom "normálneho" všedného dňa. Tu si uvedomíme udalosti minulých týždňov nášho "odkiaľ" a "kam" a takto posilnení môžeme vstúpiť opäť do všedného dňa a prostredníctvom vlastného povolania priniesť do života ukrivdeným a tým, ktorí zlyhali, Božiu, úplne inú skutočnosť – trvalú skutočnosť, ktorá dvíha a oslobodzuje.

Krst Krista Pána B

*To je môj vyvolený.
Svojho ducha som vložil na neho. (Iz 42,1)*

Prvé čítanie

Knihá proroka Izaiáša 55,1-11

Toto hovorí Pán: "Podťte k vodám všetci, čo ste smädní, nech príde aj ten, čo nemá peniaze. Kupujte chlieb a jedzte. Podťte, kupujte bez striebra, víno a mlieko bez platenia.

Prečo platíte striebrom za to, čo nie je chlieb, a driete za to, čo nesýti? Počúvajte mňa a budete jesť dobroty a budete sa kochať v jedlách vybraných. Napnite sluch a podťte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, verný láske, ktorou som miloval Dávida. Hľa, ustanovil som ho za svedka pre ľudí, za knieža a vládcu národov. Budeš volať národ, ktorý nepoznáš; národy, ktoré ťa nepoznali, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, a kvôli Svätému Izraela, lebo ťa oslávil. Hľadajte Pána, kým ho možno nájsť, volajte ho, kým je nablízku. Nech opustí bezbožný svoju cestu a zločinec nech zmení svoje zmýšľanie, nech sa vráti k Pánovi a on sa nad ním zmiluje, k nášmu Bohu, pretože veľkodušne odpúšťa. Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú mojimi cestami, hovorí Pán. Lebo ako vysoko je nebo nad zemou, tak vysoko sú moje cesty nad vašimi cestami a moje myšlienky nad vašimi myšlienkami.

A ako z neba padá dážď a sneh a nevracia sa späť, lež napojí zem a zúrodní ju, aby z nej klíčilo, aby obdarovala rozsievača semenom a dala chlieb hladnému, tak bude so slovom, ktoré vychádza z mojich úst: nevráti sa ku mne naprázdno, ale vykoná všetko, čo chcem, a vydarí sa jeho poslanie.

Druhé čítanie

1. Jánov list 5,1-9

Milovaní, každý kto verí, že Ježiš je Kristus, narodil sa z Boha. A každý, kto miluje Boha Otca, miluje aj toho, kto sa z neho narodil. Podľa toho poznáme, že milujeme Božie deti, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania. Lebo láska k Bohu spočíva v tom, že zachováваме jeho prikázania. A jeho prikázania nie sú ťažké.

Každý, kto sa narodil z Boha, víťazí nad svetom. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera. Vedť kto víťazí nad svetom, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží?

On je ten, ktorý prišiel cez vodu a krv, Ježiš Kristus. Nielen cez vodu, ale cez vodu a krv. A dosvedčuje to Duch, pretože Duch je pravda. Lebo traja sú, čo svedčia: Duch, voda a krv; a títo traja sú zajedno. Ak prijímame svedectvo ľudí, Božie svedectvo je väčšie; pretože Božie svedectvo je to, že svedčil o svojom Synovi.

Evanjelium

Marek 1,7-11

Ján kázal: "Po mne prichádza mocnejší ako som ja, ktorému ja nie som hoden padnúť k nohám a rozviazať remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým."

V tých dňoch prišiel Ježiš z Nazareta v Galilei a Ján ho pokrstil v Jordáne. Hneď ako vystúpil z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba zaznel hlas: "Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie."

Na zamyslenie

Sviatok, ktorý dnes slávime predstavuje začiatok niečoho nového, nielen niečoho nového navonok, ale aj vo vnútri. Na konci Vianoc, počas ktorých sme privítali dieťa, v ktorom sa chce s nami úplne novým spôsobom stretnúť samotný Boh, s nami chudobnými a bohatými, malými i veľkými, s nami pastiermi a kráľmi, na konci týchto Vianoc stojí sviatok krstu Ježiša. Toho Ježiša, v ktorom sa naplnilo prorocké slovo z druhej časti knihy proroka Izaiáša. Keď počujeme, ako Boh posielala svojho služobníka priniesť každému človeku spásu, keď rozpráva, že tento služobník nepoužije pritom žiadne násilie a ľudskú moc, z toho je jasné, že tento služobník môže byť len spasiteľom, ktorý prevyšuje každú veľkú postavu Starého zákona. Dnes slávime, že toto túžobne očakávané slovo sa v Ježišovi stalo telom a krvou. Áno, dokonca oveľa viac: služobník už nie je viac služobníkom, ale tiež Synom. On zostáva "služobníkom", pretože je pripravený plniť Božiu vôľu, je však zároveň Synom, pretože má jedinečný vzťah k Bohu. Prísľub ako aj poslanie sa stretávajú vo významnej udalosti krstu.

Krst sa dotýka vždy toho najhlbšieho v našej ľudskej existencii. Je to pozvanie "radikálne" t.j. od koreňov zmeniť popr. nechať zmeniť náš život. Nechať sa pokrstiť, znamená uznať dimenzie života, ktoré presahujú len to ľudské. Znamená to, uznať, prijať, že človek si nedokáže sám určiť zmysel a cieľ svojho života. Znamená to, veriť a dôverovať, že to povolanie, ktoré nám Boh určil, nezužuje jeho životnú cestu, ale naopak, robí ju širšou. Zároveň je neustále obklopaná Božou vždyprítomnou blízkosťou a milujúcou starostlivosťou. A ako Ježišovým krstom sa začína jeho verejný život, tak aj pri krste každého človeka je dôležitá dimenzia spoločenstva: rozlomenie vlastnej úzkoprsosti a otvorenie sa druhým. To všetko dáva význam tomuto sviatku, ktorý predstavuje prechod Vianočného obdobia do celkom "normálneho" všedného dňa. Tu si uvedomíme udalosti minulých týždňov nášho "odkiaľ" a "kam" a takto posilnení môžeme vstúpiť opäť do všedného dňa a prostredníctvom vlastného povolania priniesť do života ukrivdeným a tým, ktorí zlyhali, Božiu, úplne inú skutočnosť – trvalú skutočnosť, ktorá dvíha a oslobodzuje.